

อยู่กับจุดที่เรายืน

>>> จุดที่เรายืนอยู่อาจจะไม่เห็นอีกด้านหนึ่ง เพื่อใจในมุมมองอื่นไว้บ้าง <<<

บ้างก็ว่าเพราะความคิดเห็นไม่ตรงกันจึงเป็นที่มาของความขัดแย้ง แต่อีกมุมมองหนึ่งมันนำมาซึ่งการพัฒนา บ้างก็ว่าหากทุกคนคิดเห็นเหมือนกันหมด โลกนี้คงเต็มไปด้วยวันสันติสุข อีกด้านก็มองว่าโลกคงไร้สีสัน **โลกนี้เต็มไปด้วย “คน” ที่ปะปนกัน** คละเคล้ากันไปมา ตักกันบ้าง ตีกันบ้าง สร้างสรรค์จรโลงโลกในห้วงดงาม ความแตกต่างบางทีก็แค่เราขึ้นกันคนละที่ มองกันคนละมุม มีฐานะคนละแบบ พอดีไปพบภาพ ๆ หนึ่ง เห็นแล้วต้องหยุดคิดพิจารณา ความเป็น “คน” ของเรา ที่เคยยึดติดกับความคิดตัวเอง ที่เคยไม่ยอมใคร เพราะคิดว่าเราถูก เราเก่ง เราเจ๋ง สุดท้ายก็เจ๊ง ความคิดพลันสลาย ยิ่งเมื่ออ่านข้อความประกอบภาพนี้ยิ่งตระหนักถึงความแตกต่างและมุมมองที่เราควรจะมีต่อทุกสรรพสิ่งให้มากขึ้น หาใช่ในมุมมองของเราหรือมองในจุดที่เรายืนอยู่เท่านั้น

หนูขโมยข้าวของคน คนว่ามันเจ้าเล่ห์!! มนุษย์ขโมยน้ำผึ้งของผึ้ง กลับบอกว่ามนุษย์ขยัน !! งูไม่รู้ว่าตนมีพิษร้าย...คนก็ไม่รู้ว่าตนมีความผิด...

สิ่งใดมีประโยชน์ต่อเรา ล้วนเรียกว่าดี..สิ่งใดไม่มีประโยชน์ต่อเรา ล้วนเรียกว่าเลว..เมื่อคุณเดินถนน รังเกียจรถ...เมื่อคุณขับรถ รังเกียจคนเดินถนน

เมื่อคุณทำงาน...รู้สึกรู้ว่าเจ้านายใช้อำนาจ อกเกริน เมื่อคุณเป็นเจ้านาย...รู้สึกรู้ว่าคนงานไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีประสิทธิภาพ

เมื่อคุณเป็นลูกค้า ก็ว่าพ่อค้ารุนแรง เมื่อคุณเป็นพ่อค้า ก็รู้สึกรู้ว่าลูกค้าจู้จี้เกิน ที่จริงแล้ว เราล้วนไม่ผิด

ที่ผิด คือ ที่ยืนเราต่างกัน ดังนั้นแล้ว ถูกกับผิดก็เป็นเพียงหัวข้อไม่จริงแท้ จุดยืนต่าง มุมมองปัญหาย่อมต่าง ย่อมมีข้อสรุปแตกต่างกันไป ตามพื้นฐานและสภาพแวดล้อมของแต่ละทุกสรรพสิ่ง

ทุกสรรพเรื่องราวในโลกไม่มีความสมบูรณ์ เป็นเพียงชิ้นคนละจุด ลองสละตัวตน ความเห็นของเรา เข้าร่วมในความรู้สึกคนอื่น ใจเขาใจเราคูบ้าง ก็จะทำให้การดำเนินชีวิตของเรามีความสุขมากยิ่งขึ้น

ในยุคสมัยใหม่ในโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูล เราสามารถที่จะรับรู้ได้ง่าย และแน่นอนข้อมูลที่เรารับรู้ เราเห็น เราอ่าน เราได้สัมผัสแรกสุด เราก็มักจะยึดสิ่งนั้นว่าเป็นสิ่งที่เชื่อถือ ตัวอย่างง่าย ๆ ในเรื่องสุขภาพ **ต้องทานนั่นทานนี่จะทำให้เราแข็งแรงสมบูรณ์** เราก็ปฏิบัติตาม มาวันหนึ่งก็พบเจอข้อมูลอีกด้านหนึ่งซึ่งดูจะขัดแย้งกัน เราก็มักมีคำถามในใจว่า อันนี้มั่วหรือเปล่า ไปพบคุณหมอ ก็บอกอีกแบบหนึ่ง ตกกลางจะต้องทำตัวอย่างไรดี? ถ้าเรายึดข้อมูลใดข้อมูลหนึ่ง เราก็จะไม่มั่นใจในการที่จะรับประทาน ที่สุดบทสรุปก็ต้องขึ้นอยู่กับตัวเรานั้นเองที่จะรับรู้ ว่า อันไหนถึงจะเหมาะสมกับเราที่สุด ข้อมูลที่ต่างกันอาจจะทำให้เรามีมุมมองที่กว้างขึ้นได้

วันนี้เราสมโภชนักบุญเปโตรและเปาโล ทั้งสองท่านนักบุญล้วนมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ที่

เป้าหมาย คือ การทำให้คำสอนของพระเยซูเจ้าเข้าไปในชีวิตของคริสตชนอย่างสมบูรณ์ นักบุญเปโตรวางรากฐานพระศาสนจักรให้แข็งแรงที่กรุงโรม เป็นศูนย์กลางมาจนถึงปัจจุบัน ท่านนักบุญเปาโลออกไปทุกที่ที่ห่างไกล และตั้งกลุ่มคริสตชนที่นั่นที่นี้ หากจะเปรียบพระศาสนจักรเป็นต้นไม้ใหญ่ นักบุญเปโตรทำให้รากแก้วแข็งแรง เพื่อให้ลำต้นเจริญเติบโตมั่นคง ท่านนักบุญเปาโลดูแลกิ่งก้านสาขา เพื่อให้ต้นไม้ใหญ่นี้เป็นร่มเงาให้คนได้มาพักพิง ทั้งสองท่านมีจุดยืนที่แตกต่างกันที่มีเคยแตกแยกจากองค์พระคริสตเจ้าเลย **แน่นอนเราจำเป็นต้องมีจุดยืนในความเชื่อของเรา แต่เราก็ต้องไปยืนในจุดของคนอื่นด้วย เพื่อทำให้ความเชื่อของเราเจริญเติบโตขึ้น** โดยไม่ต้องไปขัดแย้งกับผู้อื่น เพราะนั่นมันไม่ใช่หนทางสร้างสันติในชีวิตเรา.....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>